[2020] 1 ਐੱਸ ਸੀ ਆਰ

ਐਮ / ਐਸ. ਅਉਧ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿ.

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3890)

07 ਫਰਵਰੀ, 2020

[ਮੋਹਨ ਐਮ. ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਖੰਡਃ

ਖੰਡ ਕੰਪਨੀ-ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ-ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। - ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ-ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ – ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਕੰਪਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਇਕਾਈਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ੋਨਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ 1.1 ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਜ਼ੋਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਕਾਈਆਂ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖੰਡ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਲੇਵੀ ਮੁਕਤ ਖੰਡ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਖੁੱਲਾ ਬਾਜ਼ਾਰ। ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਢਲੀ ਲਾਗਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7] [623-ਏ-ਡੀ]

1.2 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਖੰਡ ਇਕਾਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਲੀਆ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ੋਨਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਇਕਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 7] [623-ਈ-ਐਚ]

1.3 ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ੋਨ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ੋਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ. [ਪੈਰਾ 7] [623- ਈ-ਐੱਫ]

1.4 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਦਭਾਵ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7] [623-ਐੱਚ;624- ਏ]

1.5 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਾਹਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 7] [624-ਬੀ-ਸੀ]

ਐਮ / ਐਸ. ਅਉਧ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2010 ਦੇ 3890

ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ, ਲਖਨਊ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 18.07.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1986 ਦਾ 6732 (ਐਮ/ਬੀ).
ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2010 ਦਾ 3891
ਵੀ. ਸ਼ੇਖਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੀਤਲ ਰਾਜਪੂਤ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨੂ ਟਮਟਾ, ਆਰ.ਆਰ. ਰਾਜੇਸ਼, ਡੀ.ਐਲ. ਚਿਦਾਨਾਨਾਡਾ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ, ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਾਰੋਰੀਆ, ਤਨਮਯਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਵਿੱਕ ਚੈਟਰਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਡੀ, ਜੇ.
1.ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ 1986 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6732 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ, ਲਖਨਊ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ 18.07.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 2006 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 253 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 11.09.2007 ਦੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਅਵਧ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹਰਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀਃ

"(i) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਯੂ.ਪੀ.ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੋ। ਖੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ੋਨ (1984-85 ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਆਰਡਰ, 1984 ਅਤੇ ਖੰਡ(1985-86 ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਆਰਡਰ, 1985;

(ii) ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੋ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਆਪਣੀ ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੰਡ ਅਧੀਨ ਜ਼ੋਨ (ਕੀਮਤ

1984-85 ਉਤਪਾਦਨ) ਆਦੇਸ਼, 1984 ਅਤੇ 1985-86 ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਖੰਡ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਆਦੇਸ਼, 1985 ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;

(iii) ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) (ਐੱਫ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 (3 ਸੀ) ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ;
(iv) ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;
(v) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;
(vi) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ।

3. ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) (ਐਫ) ਅਤੇ 3 (3 ਸੀ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

4. ਪਿਡ਼ਾਈ ਦੇ ਸਾਲਾਂ 1984-85 ਅਤੇ 1985-86 ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਖੰਡ ਮਿੱਲ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਕਸਰੀਆ ਬਿਸਵਾਨ ਸ਼ੂਗਰ ਫੈਕਟਰੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਿਸਵਾਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀਤਾਪੁਰ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਸਹਕਾਰੀ ਚੀਨੀ ਮਿੱਲ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਿਮੂਦਾਬਾਦ (ਅਵਧ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀਤਾਪੁਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫੈਕਟਰੀ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਡ਼ਾਈ ਦੇ ਸਾਲਾਂ 1984-85 ਅਤੇ 1985-86 ਲਈ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

5. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਸ਼ੇਖਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨੂ ਟਮਟਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

7. ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਜ਼ੋਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਕਾਈਆਂ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖੰਡ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਲੇਵੀ ਮੁਕਤ ਖੰਡ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਢਲੀ ਲਾਗਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੋਨਲ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਬਿਊਰੋ (ਬੀ. ਆਈ. ਸੀ. ਪੀ.) ਦੀ ਸਰਵੇਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਸਵਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮੂਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੀ. ਆਈ. ਸੀ. ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਫੈਕਟਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜ਼ੋਨਾਂ ਲਈ ਲੇਵੀ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ੋਨ ਵੀ ਮਾਲੀਆ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ੋਨ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ੋਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਿਸਵਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮੂਦਾਬਾਦ ਦੀਆਂ ਖੰਡ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਲੀਆ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ੋਨਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਇਕਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਦਭਾਵ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹੋਰ

ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਪਿਛਾਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸੀਤਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਾਹਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਮੂਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਫੈਕਟਰੀ ਨਵੰਬਰ, 1980 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮ ਕੋਟੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਫਤ ਵਿਕਰੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1984-85 ਅਤੇ 1985-86 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨੀਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2006 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਿਤੀ 18.07.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 2006 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 253 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਿਤੀ 11.09.2007 ਦੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 50% ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 50% ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਗਰੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler